

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
14. ROČNÍK - ÚNOR 2016 - ČÍSLO 146

FARNÍČEK

*Letošní tříkrálová sbírka ve Fryštáku a Lukovečku byla opět rekordní.
Vybrala se částka 113. 190 korun.
Všem koledníkům, vedoucím skupinek a Vám, kteří jste přispěli, děkujeme.*

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí farníci i vy ostatní, kteří jste se pustili do čtení únorového čísla Farníčku. Tento měsíčník nemá být jen zdrojem informací o tom, co se stalo nebo stane v naší farnosti, ale i jakousi tribunou názorů vás, kteří berete vážně svou roli křesťana žijícího v naší farnosti, či do ní přicházíte. Naše farnost není zdaleka dokonalá, protože nejsme dokonalí ani my, já na prvním místě. Postní období, které nás čeká, je dobrou příležitostí zabrat tam, kde dobré věci vážnou a ty horší převažují, zvláště v mém životě. Tolik potřebné jsou modlitební společenství, kde lidé odevzdávají problémy své i problémy jiných Bohu. Ta snaha po setkávání v menších skupinách mi však trochu vadí, snažme se překonat individualismus. Snad toto by mohlo být dobré předsevzetí do postní doby. Víím o každém z vás a zároveň víím, že bych se vám měl více věnovat. Kéž mně i Vám Bůh milosrdný dá sílu udělat krok vpřed.

Váš otec Miroslav.

POSTNÍ OBNOVA V DISU

Termín: 26. 2. 2016 – 28. 2. 2016

Místo: DIS Fryšták

PRO POTOMKY STARÝCH PÁK A NEJEN PRO NĚ...

Šance vyjít ze sebe směrem ke druhým i k Bohu.

Dolní věková hranice je 14 let.

Cena: 300,- Kč (je dotována z konta „Ignác“

a „Fondu pomoci“ a její celková částka je 750,- Kč).

Max. počet účastníků je 30.

Kontakt a informace: disfrystak@gmail.com,

(tel. 608629241 - Josef Klinkovský SDB)

ČESKÁ PŘÍSLOVÍ OD A DO Z – OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

Bitím křivého nenarovnáš

Čím kdo více má, tím více žádá

Čím větší štěstí, tím méně mu věř

Co koho bolí, o tom řeč volí

Čiň čertu dobře, peklem se ti odmění

Cizí vidíš pod lesem a své nevidíš podnosem

Čím více se pije, tím větší je žízeň

Člověk je zrozen k práci, pták k létání

Člověka vítej podle oblečení a vyprovázej podle rozumu

Co tě nepálí, nehas

afghánské

srbské

slovenské

polské

české

české

latinské

bible

slovenské

české

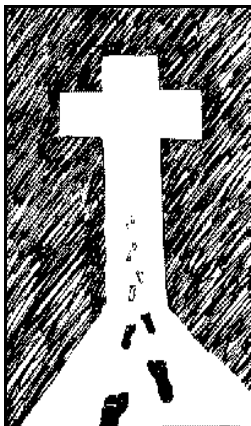
PŘÍLEŽITOST BÝT SPOLU

Půst je doba výjimečná! Mnohdy se nám stává, že během roku jen s velikým vypětím nacházíme čas na blízké – partnera, děti, přátele. Proto vyhlížíme např. čas dovolené, kdy konečně můžeme být spolu. V podobném významu se odehrává i doba postní. Během roku nám totiž často uniká čas na modlitbu a prostor pro Boha. Proto již více jak sedmnáct set let církev praktikuje jako přípravu na Velikonoce postní dobu, která má tři sloupy: Modlitbu, půst a almužnu. V postu nejde ani tolik o jídlo, jak se populárně lidé domnívají. Jde mnohem více o čas, o vytvoření prostoru pro Boha. Právě v období postní doby jsme pozváni hledat více času na Boha. Zřeknutí se jídla či zábavy má vést k plné soustředěnosti na Boha ještě jinými prostředky než jen modlitbou. Je to čas přípravy, vnitřního probuzení, oživení naděje a touhy.

Půst „zdrženlivosti“ a půst „újmy“

Protože jde o touhu po intenzitě vztahu s Bohem nejen jednotlivců, ale celého společenství, spojujeme se na začátku Postní doby (na Popeleční středu) a uprostřed Velikonočního tridua (na Velký pátek) společným půstem „zdrženlivosti“ a také „újmy“. „Zdrženlivost“ se vztahuje na maso teplokrevných zvířat, protože byla v tradici vždy považována za určitý komfort v běžné stravě. Ryby byly naopak chápány jako pokrm chudých a půst zdrženlivosti se na ně nevztahuje. Tento půst se týká všech křesťanů od 14 let. Na Popeleční středu a Velký pátek jsou dospělí křesťané (od 18 do 60 let), kteří nejsou nemocní, vázáni také půstem „újmy“, což znamená, že pouze jednou za den se smí najíst do sytosti. Tento výraz nabídnutí sebe sama Bohu, je také cestou sebeovládání a navíc prostředky ušetřené postem shromažďujeme pro nějaký charitativní účel. Tyto ušetřené prostředky se slavnostně přináší na Zelený čtvrtek při večerní liturgii jako výraz solidarity našeho společenství s těmi, kteří jsou v nouzi.

z webu pastorace.cz

V postní době jsme podněcováni k tomu, abychom vychovali svá srdce k touze a lásce k Bohu.

Jak říká svatý Augustin: „Bůh – tato jediná slabika je vším, po čem toužíme.“ (Benedikt XVI.)

Každoroční prožívání postní doby je příhodný čas pro vystoupení na posvátnou horu Velikonoc.

Postní doba připravuje všechny věřící na slavení velikonočního tajemství...

TŘÍKRÁLOVÉ KOLEDOVÁNÍ 2016 – REKORDNÍ ČÁSTKA

FRYŠTÁK A LUKOVEČEK – CELKEM 113.190, -KČ

Naše poděkování patří pracovníkům magistrátních, městských a obecních úřadů v jednotlivých obcích, duchovním správcům všech farností, místním asistentům Tříkrálové sbírky, kteří na sebe vzali odpovědnost za hladký průběh Tříkrálové sbírky ve své obci, dále vedoucím skupinek koledníků a koledníkům a v neposlední řadě také všem dobrým lidem, kteří tříkrálovým koledníkům přispěli a podpořili tak charitu v její snaze pomáhat potřebným.

Plánované projekty Charity Zlín v roce 2016 z výtěžku sbírky

- tzv. přímá pomoc sociálně potřebným prioritně v regionu postiženým dětem mohou být zakoupeny pomůcky, které jim usnadní např. pohyb; samotným maminkám s dětmi pak oděvy a školní pomůcky pro děti; chudým rodinám může být uhrazena např. pračka či lednička, potraviny; těm, které zasáhla přírodní katastrofa zase poskytnuta pomoc v obnově obydlí - např. zakoupením vysoušečů, zajištěním opravy či vybavenosti obydlí; starým a nemocným podpora nákupu např. léků, kompenzačních a rehabilitačních pomůcek, zdravotních postelí a matrací
- příspěvek na nákup vozidla pro domácí hospicovou péči
- podpora nemocnice Milosrdných bratří Vizovice
- dlouhodobý otevřený krizový fond na podporu osob prioritně v našem regionu, které zasáhla přírodní katastrofa (voda, vítr, požár či jiná krizová situace).

***Mnohokrát Vám děkuji
za vaši podporu a přízeň.***

***Ing. Pavla Romaňáková
projektová manažerka Charity Zlín***

PĚT ŘÍMSKÝCH ZASTAVENÍ

Je sobota 23. ledna 2016 a na pražském letišti Václava Havla roluje letadlo společnosti Wings air. Pravidelný odlet v 10.45 je kvůli silnému sněžení o hodinu opožděný. Na jeho palubě sedí i dva Fryštačané – Jana a Pavel N. Cílem cesty je věčné město Řím. Teprve dnes tak pomyslně otevíráme dárek, který nám o nedávných Vánocích nadělili (společně s Ježíškem) naše děti. Po hodině a půl klidného letu přistáváme na římském letišti Ciampione, vzdáleném asi 15 kilometrů od centra. V dalších pěti dnech nás čeká několik zastavení, která jsme už doma podrobně probírali. Co chceme v Římě vidět? Kromě antických památek (Forum Romanum, Palatin, Panteon, Koloseum) také řadu známých kostelů a samozřejmě Vatikán. Není sice turistická sezóna, ale počasí je velmi příjemné. Přes den se teploty pohybují kolem +15 stupňů – a to je vzhledem k zimě, která panuje u nás docela nečekané. Hned po ubytování vyrážíme na první krátkou procházku, která končí nedaleko hotelu. Právě tam se totiž nachází Bazilika Santa Maria Maggiore, (Panny Marie Sněžné) – jeden z nejvýznamnějších římských kostelů, který má status basilica maior. Stojí na severním okraji pahorku Esquilin, blízko hlavního nádraží Termini. Chrám byl postaven v letech 432 - 440 a i když byl v průběhu staletí zdoben a přestavován, zachoval se v původní podobě jako příklad starověké římské baziliky. Má tzv. exteritoriální status a podobně jako budovy vyslanectví patří Vatikánu. Starší bazilika Panny Marie, kterou dal postavit papež Liberius v letech 352 - 366, nestála podle nedávných archeologických výzkumů na tomto místě. Baziliku dal postavit papež Sixtus III. poté, co Efezský koncil roku 431 potvrdil Ježíšovu matku Pannu Marii jako Bohorodičku (řecky Theotokos), což výrazně podpořilo mariánskou úctu. O té svědčí i zachované mozaiky v lodi a na vítězném oblouku, patrně z téže doby. Právě v tomto kostele roku 867 papež Hadrián II. za přítomnosti svatých Cyrila a Metoděje položil na hlavní oltář slovanské bohoslužebné knihy, které tím oficiálně schválil a povolil jejich užívání. I proto má tento „římský kostel“ pro nás Slovy velký význam. Středověký název „Panny Marie Sněžné“ (italsky in Nive) vznikl z legendy, podle níž byl kostel postaven na místě, které se v srpnu pokrylo sněhem. Na tuto legendu odkazuje i zasvěcení kostela Panny Marie Sněžné na Novém Městě v Praze a v Olomouci. Kostel byl pak průběžně opravován a rozšiřován, příčná loď a apsida jsou ze 13. století, zvonice ze 14. století, pozlacený kazetový strop je ze 16. století a po roce 1740 vznikla dnešní barokní fasáda. Bazilika stojí mezi dvěma náměstími, Piazza del'Esquilino na severozápadě a Piazza Santa Maria Maggiore na jihovýchodě, odkud je i vstup. Na tomto náměstí stojí mariánský sloup od Carlo Maderny z roku 1614, který se stal vzorem pro stovky barokních sloupů po celé Evropě.

pokračování příště -pn-

ŽIVOT V DUCHU - JEŽÍŠ TĚ SPASÍ A OSVOBODÍ

„Velmi důležitou službou, tou nejdůležitější, kterou lze v Církvi prokazovat, je pomáhat Božímu lidu k osobnímu setkání s Ježíšem Kristem, který nás mění v nové muže a nové ženy.“ (papež František)

1. Ježíš můj spasitel

Znovu a znovu se pokoušeli mnozí lidé uvést náš svět do pořádku a svým vlastním úsilím přemoci zlo. Problém zla člověk vlastními silami vyřešit nemůže. Zde musí zasáhnout Bůh sám a on to už udělal, když poslal svého Syna do tohoto světa s posláním zachránit svět a každého člověka s ním.

Chceme tohoto Vykupitele vnímat a přímo si ho s vírou ve své fantazii představit, a tak ho k nám přiblížit.

- *Vidím Ježíše rozprostřeného na zemi v Getsemanech, jak se potí krví, za mne, za nás, za naši spásu.*

- *Vidím Ježíše, jak je Jidášem zrazen a potom zatčen, jak ho bičují, trním korunují, posmívají se mu - za mě, za nás, za naši spásu.*

- *Vidím Ježíše, jak stoupá se svým křížem na pahorek Golgotu, jak mu tlustými hřeby prorážejí paže a nohy - za mě, za nás a pro naši spásu.*

- *Vidím Ježíše, jak umírá na kříži, jak svou matku, svůj život, svou krev, svého ducha, ano sebe celého a zcela dává - za mě, za nás a za naši spásu.*

Spásný význam toho, co se tenkrát dělo, nám ukazuje prorok Izajáš:

„ Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost.

Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni.“ (Iz 53,5)

2. Oblasti, v nichž mě Ježíš chce uzdravit

Je důležité si uvědomit čtyři nejdůležitější oblasti, které jsou pro nás různým způsobem skutečně bolavé a v nichž nás Ježíš chce osvobodit a vykoupit.

Oblast hříchu

Nemůžeme to popřít, jsme hříšníci. Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není (1 Jan 1,8). Svým sobectvím, svou svéhlavostí, nedostatečnou ochotou ke službě jsme lidi zranili a z nich nejvíce ty, kteří nám v životě stojí nejbliž. Zhřešili jsme proti Bohu, když jsme nechtěli uznat, že jsme na něm závislí.

Oblast vnitřních zranění

Kromě selhání, kterých jsem se vědomě či nevědomě dopustil a která opravdu nepotřebuji táhnout dál životem s sebou, jsou mnohé věci, které mi způsobili druzí lidé a které mě zatěžují. Jsem zraněn, uvnitř mě to pálí, jsem nešťastný, když se mi vynoří vzpomínka na tu nebo onu příhodu (a může to jít až ke chvíli našeho zrození, např. když mne rodiče nechtěli).

Jak se dostanu z tohoto vězení negativních pocitů a vzpomínek? Opět přináší osvobozující odpověď Ježíš. Na kříži odpustil těm, kteří ho křížovali (srov. Lk 23,34). Sám ze sebe prostě nejsem schopen tyto události mého života odpustit, ale mohu Ježíše prosit, aby mi dal svého ducha odpuštění. Mohu své rány a bolestivé zkušenosti předat Ježíšovi a on je může uzdravit.

Byl jsem povolán, říká Ježíš, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým navrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy (srov. Lk 4, 18-19)

Oblast hříchu

Mnohé z nás stále stěžují neúnosné strachy, které život poškozují a dělají vyprahlým.

- Strach před nemocí, který způsobuje u mnohých onemocnění
- Strach ze života, který mnohým přináší smrt (např. rakovina)
- Strach se sexuality, který mnohé vede k jejímu chaotickému – prožívání
- Strach z války, který dělá z lidí teroristy
- Strach ze ztráty dětí, který děti vyhání z domu.
- Strach jen ničící temná moc, která ničí vztahy, která nás vzdaluje od Boha, která nás v každém případě ochromuje. Jak mohou být tyto strachy uzdraveny?

Skrze zkušenost s přítomností té moci, která je větší než náš život, skrze zkušenost s přítomností zachránce Ježíše (srov. Mt 8, 23 – 27).

Oblast smrti

Konečně existuje ještě jedna zdánlivě nevyhnutelná moc, které nikdo neunikne, a to je smrt. Nějakým způsobem žijeme všichni ve strachu před smrtí. Ale přece i zde je Ježíš naším vykupitelem a osvoboditelem. On sice nezabrání naší tělesné smrti, ale ve smrti nás uchopí a provede tou temnou cestou, takže na druhé straně tak opět dospějeme k novému životu (srov. 1 Kor 15, 42 – 45).

3. Svátosti církve – konkrétní přístupové cesty k Ježíšovu vykoupení

Zůstává tedy otázka, jak mohu toto Ježíšovo osvobození obdržet?

Jak mohu zakusit toto osvobození?

- a) Svátost pokání (zpověď)
- b) Eucharistie

Na konci těchto úvah ať stojí osvobozující slovo Ježíšovo: „Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny a já vám dám odpočinout.“ (Mt 11, 28)

PAPEŽ FRANTIŠEK

(tentokrát přinášíme část textu, který pronesl papež František v neděli 24. ledna 2016. Na Svatopetrském náměstí si jej společně s dalšími 30 tisíci poutníky vyslechli i dva Fryštačané – Jana a Pavel Nášelovi, kteří byli účastní této promluvy Svatého Otce před nedělní mariánskou modlitbou Anděl Páně).

Papež František ve své promluvě vyložil nedělní evangelium (Lk 1,1-4; 4,14-21) a odpověděl na otázku: **Co to znamená evangelizovat chudé?**

„Znamená to zejména přiblížit se jim, znamená to s radostí jim sloužit, osvobozovat je od jejich soužení a to všechno ve jménu a v Duchu Kristově, protože On je radostná zvěst Boha, On je Boží milosrdenství, On je Boží osvobození, On se stal chudým, aby nás obohatil svojí chudobou. Izaiášův text, který Ježíš podtrhnul nepatrnými úpravami, ukazuje, že mesiášská zvěst Božího království, přicházejícího mezi nás, se přednostně obrací k těm, kdo jsou na okraji společnosti, ke všem uvězněným nebo utiskovaným. V Ježíšově době tito lidé pravděpodobně nebyli středem společenství víry. Můžeme se zeptat: jsme dnes ve svých farních společenstvích, sdruženích a hnutích věrni Kristovu programu? Je prioritou evangelizovat chudé, přinášet jim radostnou zvěst? Pozor: nejde pouze o sociální podporu a tím méně o politickou činnost. Jde o poskytování síly Božího evangelia, které obrací srdce, hojí rány a proměňuje lidské i sociální vztahy logikou lásky.“

vybral pn

Svatý otec František se „zjevil“ v okně své rezidence přesně s úderem poledne a zaplněné náměstí jej bouřlivě pozdravilo v mnoha světových jazycích.

Vidět a slyšet jej „naživo“ byl opravdu velký zážitek.

MALÉ ZAMYŠLENÍ NAD POTŘEBOU DOBY

Doba, v níž v současnosti lidstvo žije a situace, do níž se dostalo, je víc než složitá. Přináší s sebou značné nejistoty a ohrožení. Staletí míjí, válka stíhá válku, svět, který by mohl být naším pozemským rájem, se pomalu mění v místo, kde se nebude dát žít. Stojí-li křesťan tomuto všemu tváří tvář, klade si otázku, co je vůbec možné dělat.

Člověk nemá moc změnit svět, ale má možnost využívat všech svých schopností a darů, které jsou mu dány, aby se na proměně světa podílel. Jedním z darů, které člověk dostal, je rozum. Vše však vypadá, jako by se člověk dosud nepoučil a rozum stále neměl. Bylo by načase, aby ho konečně začal efektivně používat, aby tento vzácný poklad nezůstal pouze zakopanou hřivnou.

Každý člověk dostal rozum, takže nemusí čekat, až se něco celosvětově změní, ale v malém měřítku může začít hned, a to sám u sebe. Bude-li používat rozum, dojde k poznání. Může to vypadat zcela paradoxně, ale lépe poznat, pochopit a změnit svět vyžaduje lépe poznat, pochopit a změnit sám sebe. Je však nejprve třeba skutečného pravdivého poznání a to není vůbec snadné. Člověk je bytost velmi složitá. Navíc se vnímá pouze ze svého úhlu pohledu – tedy subjektivně. Objektivnost je na hony vzdálená: „Vidí třísku v oku druhého, ale trám ve svém vlastním oku nevidí.“ Dále má zalíbení sám v sobě a do zrcadla se na sebe dívá s růžovou optikou. Jak si tedy nastavit tu pravou vlastní tvář? K sebepoznání je potřeba „sebenáhledu“ a to je obrovská milost Boží. Jen s ní se člověk může pohnout vpřed. Skutečné sebepoznání chce naši odvahu se upřímně zadívat pravdě do očí, poznat, přiznat si a vyznat své vlastní hříchy, viny, chyby, nedostatky a pochybení a upřímně jich litovat. To je pokání, počátek našeho obrácení. To je jediná možná cesta k opravdové změně, kterou tento svět potřebuje.

Má-li žít člověk šťastný život, je potřeba, aby žil v harmonii sám se sebou i s druhými lidmi. Křesťan by to vyjádřil slovy žít v lásce. A protože Bůh je láska, tedy žít v Bohu, v jeho přítomnosti, s láskou v srdci k Němu a bližním. Je to krásný ideál, který je ale bez Boží pomoci nedosažitelný. Již jenom žít v harmonii sám se sebou je těžký úkol. Vždyť i svatý Augustin dospěl k této zkušenosti, když napsal, že „nepokojné je srdce moje, dokud nespočine v Tobě“. Žít v harmonii s bližními a světem pak člověk nedokáže jinak než s pomocí Boží.

Obrácení je pro člověka velkou výzvou. Změna nitra – srdce - není snadný úkol. Vyžaduje trvalý, celoživotní boj se sebou. Znamená to přijímat vůli Boží i v těch situacích, kdy věci vůbec nejdou hladce a podle toho, jak by si člověk přál. Naučit se přijímat ve svém životě dobré i zlé.

Dokončení na str. 10

MALÉ ZAMYŠLENÍ NAD POTŘEBOU DOBY

Nežít na úkor druhých, neumetat si chodníček vytvářením si života podle vlastních představ, jejichž naplnění si člověk na druhých vynucuje. Usilovat o ctnosti, bojovat s vlastními neřestmi. Vnitřní boj je však přesně tím prostředím, v němž člověk nejlépe pozná své slabiny, zranění, omezení – svou ubohost. Poznává, že bez Boží pomoci by nikdy nemohl zvítězit nad tím, co nachází ve své duši, ve svém zraněném lidství. Pouze tato zkušenost mu dá poznat své vlastní hranice. A poznání existence vlastních hranic ho může postupně proměnit z pyšného vládce světa v pokorné Boží dítě, které si je vědomo toho, že za vše vděčí a děkuje jen svému Otci. Začít proměňovat svět znamená začít u sebe. Člověk je sice samostatná, svým způsobem do značné míry v sobě uzavřená jednotka, ale zároveň je i součástí společenství bližních, národa a nakonec i celého lidstva. Když člověk lépe porozumí sám sobě, dospěje k poznání. A poznání s sebou nese schopnost se změnit. Každá změna k lepšímu je malý zázrak. Doba nutně potřebuje více takových malých zázraků, neboť platí: změníš-li sebe, změníš celý svět. Učiní-li tedy kterýkoliv člověk něco malého pro změnu k lepšímu, podílí se na proměně světa. Člověk nemá moc změnit k lepšímu druhé, ale má rozum a svobodnou vůli, aby změnil sám sebe. Chtít se změnit, to je zásadní obrat v životě člověka. To je obrácení – vyslovení souhlasu, nasměrování se k Bohu a otevření se působení Toho, u něhož není nic nemožného. Bůh je milosrdný, odpouštějící a laskavý, vždy chce naše dobro, vždy je na straně života, ne smrti. Je stále s námi, vždy připraven nám pomoci. Zjevuje se a sklání k pokorným srdcím. Přijde se svými dary, pomocí a požehnáním. Ale čeká. Čeká na naše obrácení. Kéž se tak stane!

J.M.Š.

KVŮLI VÍŘE UMÍRÁ STÁLE VÍCE KŘEŠŤANŮ

Největšímu pronásledování čelí podle výroční zprávy nevládní křesťanské organizace Open Doors křesťané v Severní Koreji, která se na první příčce ocitla již počtrnácté. Celkově došlo v loňském roce k "zintenzivnění pronásledování křesťanů". Nejčastěji jsou údajně na vině islamističtí radikálové. Státem organizovaný útlak je ale nejhorší v KLR. Podle odhadů organizace tu je v pracovních táborech kvůli své víře internováno kolem 70 tisíc křesťanů. Zhoršila se i situace v Pákistánu a Eritreji, která zaujala po Iráku třetí místo. Následují Afghánistán a Sýrie. V první desítce zemí, kde křesťané nejvíce trpí pronásledováním, se poprvé objevila také Libye. Zatímco v roce 2014 bylo kvůli své víře zavražděno 4344 křesťanů, loni už jich bylo 7100. Nejvíce křesťanů zabitých z nenávisti k jejich víře zaznamenala organizace v Nigérii, zhruba 4000. Stejně dramaticky se loni údajně zvýšil také počet napadených či zničených kostelů: z 1062 na 2406. Nejvíce jich bylo poškozeno v Číně.

- vybral pn-

KALENDÁRIUM ÚNOR 2016

- 2.2. Svátek Uvedení Páně do chrámu
 5.2. Památka svaté Agáty
 6.2. Památka svatého Pavla Mikiho a druhů
 7.2. 5. neděle v mezidobí
 10.2. Popeleční středa
 14.2. 1. neděle postní
 21.2. 2. neděle postní
 22.2. Svátek stolce svatého Petra
 23. 2. Památka svatého Polykarpa
 28.2. 3. neděle postní

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2016

**Přinášíme výsledky letošní sbírky
 podle jednotlivých skupinek:**

Fuksa Lubomír	1.795 Kč
Zbranková Emilie	9.207 Kč
Konečná Vlasta	3.433 Kč
Odstrčil František	7.021 Kč
Odstrčil David	3.673 Kč
Poláková Markéta	5.261 Kč
Václavková Kateřina	5.631 Kč
Jasenská Jana	4.220 Kč
Vaňharová Barbora	4.429 Kč
Petřík Jindřich	2.300 Kč
Halaštová Eliška	3.370 Kč
Hrnčířová Růžena	2.861 Kč
Slováková Libuše	6.129 Kč
Chludová Lucie	4.017 Kč
Skalička Stanislav	12.595 Kč
Bačůvková Kristýna	4.047 Kč
Krčma Jan	5.106 Kč
Nášelová Jana	5.166 Kč
Němec Martin	10.780 Kč
Světlíková Věra	5.584 Kč
Pšeja Roman	6.565 Kč

Celkem 113.190,-Kč

**Ještě jednou děkujeme všem koledníkům, vedoucím skupinek
 i Vám, kteří jste přispěli ke krásnému
 (a rekordnímu) výsledku.**

(hledejte živočichy – viz první věta)...

Sadař prodává jedno jablko za korunu.
Maruško, byla jsi dnes v kostele?
Náš Pavel bloudil v lese celou hodinu.
Hned odejděte, ležíte tu na mém pozemku.
Jakube, rande odložíme na zítřek.
Dnes pro vedro nebylo v celém okolí ani živáčka.
Na Mírově z věznice nikoho utéct nenechají.
Pohádka o slepém Honzovi se dětem nelíbila.
Hradní posel zabloudil ve městě.
Majitel sporožira falšoval doklady.
Ve vepřině zhasla v noci všechna světla.
Režisér Karel Lamač natočil mnoho filmů.
Chrapot kantorky děti velice pobavil.
Pepíčku, kvůli pozdnímu příchodu budeš po škole.
Maminko, ten kabát je hnědý, ne khaki.
Evo, tu bábovku si vezmi jenom jednu.
Eliška se vypravila natrhat pampelišky na mošt.
V těch bečkách na dvoře je štěrk.
Jenda v podatelně nepochodil, bylo už zavřeno.
Játrová paštika je vhodná na svačinky.

Připravil František Zálaha

Tajenka z minula: *Po něčem toužit je už důvod k žití.*

SMĚJEME SE S FARNÍČKEM

Pan farář koná v kostele sbírku na jeho opravu.
Po skončení bohoslužby vyjde s košíkem před kostel, peníze vyhodí nahoru,
ven z košíku a říká:

„Pane Bože, vezmi si co je tvoje - a já si posbírám ten zbytek.“

***

K nebeské bráně přichází dvě dušičky – farář a řidič.
Svatý Petr vezme nejprve řidiče a faráři poručí, ať počká.
Ten se rozčílí, jak je to možné, že nějaký řidič má před ním přednost...
A svatý Petr na to: „Co bys nechtěl? Když ty jsi na Zemi v kostele kázal,
všichni spali.
Ale když tenhle muž řídil autobus, všichni se modlili!“

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel, Ing. Libor Kučera.

VYCHÁZÍ 1X MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

REDAKCE SI VYHRAZUJE PRÁVO NA ÚPRAVU VAŠICH PŘÍSPĚVKŮ

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky do 20. dne měsíce

Vyšlo 6. 2. 2016 v nákladu 200 ks.